

Pozvánka

... jsou to chvíle, kdy vzpomínky krouží jako supové nad zástupy běžných dnů, kdy nás ani nenapadne odhlédnout od mnohdy nesmyslných drobností, jimiž vyplňujeme valící se kalendář.
„Zrůdy spí, Město je němé a Špína zapomenuta.“

Ale jen do chvíle, dokud jsem jako ve snách navštívil Atomiště, kde žije ta, jíž jsme přeneseně říkali „Nokturna“ ...

MARF a dalias qelhma – B.A. uvádějí: **Ostrava – ozvěny Minulého – Nokturna 2009!**

24. 10. 2009, nic nového, nic převratného, nic úžasného – ta noc vámi prostoupí jako řetězová pila kostmi a cynický tvor, jenž bude veršujícím průvodcem, zanechá pelyňkovou pachut', kterou si uvědomíte až o notnou chvíli později.

Bude to noční nekrátké křižování strnulého města uzavřenou skupinu fotografů, kteří ještě „vidí“ a pro něž není západ slunce či lascivní žena – modelka zjizvená prázdnotou – vrcholem umění. Budeme se toulat špínou i monumenty a dýchat prach, navštívíme haldy a atmosféru budeme tříštit opilectvím. A to, co druhý den nalezneme na svých filmech či paměťových kartách, to zůstane jako nesmazatelná vzpomínka na nejlepší léta ostravské Nokturny, nyní ironizující sešlé stařeny.

Poznámka sčítacího komisaře: okruh pozvaných je omezený na 13 osob – žádost o pozvánku směřujte na nokturna@marf.cz!

Přípiska dětské lékařky (OÚNZ): se ztrátami se počítá, ale kdo bez problémů neujde alespoň 20 km, nechť si o Nokturně nechá zdát.

*„...levou rukou úpadku zbita –
ty děvko, nenávidím tě! Též miluji...“*

[dq, fotografii, 2005]

Program

Halda Kunčice

Program: uvítání, přednes poloviny přepracované básně „Fotografii“ (tisk zůstává v originále) a z urny los zmuchlané fotky s ostravskou tematikou. Rozdání chemického světla.

Fotografii

(personifikace tvorby)

Vlahý podvečer a v něm cesta -
za tebou, do dále,
čekání, počitek a jeho část šestá -
průvodci, ti občasně stálí.

Strávíme spolu noc -
ty přijdeš, ach tak elegantní;
jsa úšklebkem slíbám tu Moc,
když touha zlobou jest pregnantní.

Šaty tvé černé, stuha šedá
sepíná vlasy, bělostná pleť.
Zkoumavý pohled již více nedá,
že popřena barva - v poznání hled'...

Pavučiny soumraku na nohou -
toužebná promítnutí za sítnici
v zrnka podchycení pomohou
rozdrolit vizi sílicí (šílící)...

Tak krásná, tak čistá!
Jemnou a uhlazenou chceš se zdát?
Postojem nezlomným přicházím zblízka,
je třeba výrazu formu pod Vůlí dát.

Ach, smýšlíš, zda jemným budu dosti?
Ha, lhářko naivní čistoty.
Vítej za zraky v mé cele z kosti,
promítnuta do špíny jistoty.

Polovinou zraku skrz tebe hledí
idea sladkého chtíče,
zde znásilnění všech konvencí sedí
v kobce, k níž získávám klíče...

Vzývání. Teď běsy tkána -
sebe sama pozřeš ještě ráda.
(Dotvořena sténáním z rána,
kdy ukáži ti výsledkem záda.)

Má to pokračování ...

Slezská Ostrava – u hřbitova

Program: přednes básně „Pohřben před sto lety“ a z urny výběr kostí.

Pohřben před sto lety

Obtěžkán démonem mysli,
ruce bezvládně podél těla,
v zapomnění všechny smysly –
čas Uvědomění – chvíle smělá!

Je tomu již mnoho let,
co pohřbeno mé jméno,
kdy do šutru črtáno několik vět –
na cestách posledních věno.

Nad hrobem kroky i nicota
a kol mě tupého ticha hluk,
v němž skelet, také jistota,
že celou mou už pouze buk.

Polibek tří cifer čekání ukončí,
lomož, tlak a náhlá změna
rozplynutím „odpočinkem“ zatočí,
když působení nová je scéna!

Prost okovů, za sebou žalář dřevěný,
vysvobozením stal se propadlý hrob:
v čekání Poznáním stavěný,
v síle své již prázdný strop!

Promlouvám se Starobylými teď,
v universech protnut světy,
a ty, tvore planě žijící, hled':
Já ten, jenž pohřben před sto lety!

Ema

Program: chrlení ohně, antikrist dokola (Absinth) a z urny výběr uhlí. Možný přednes Thujonu.

Tunel pod hl. silnicí u Hradu

Program: recitace – Ch. Baudelaire, Sen zvědavcův. Trofej? Černá svíce a dvě zápalky. Kdo neprojde se zapálenou svící, bude považován za mrtvého a dostane hřeb. (Až potkáš Krista, budeš vědět.) Ostatní si vyberou z urny kus rezavého plechu.

Kostel pod Bazalami

Program: živí dostanou další 2 zápalky, aby mohli zapálit svíci za mrtvé, recitován bude Bílý Antikrist (tataž báseň, co na tomtéž místě před lety).

Demiurg: B.a.

Strnutí starých kostí,
za zády slepota očí
co viděly více než dosti
ve spirále, jež běsy se točí.

Zkřížiti kotníky, jen rozpažit ruce,
vprostřed myslí planoucí -
sebou samým prokláti srdce
a zardousit lhostejnost chřadnoucí.

Pak pokynout číší napětí,
nechť čtvero hrotů lebkou proniká,
zaznívá křik jež vábí prokletí
a s další čtveřicí trup se potýká!

*1/4

„Stojím pevně zaklesnut...

Hořím utvářením k výšinám...

Krvácím proudem otevření...

S génii elementem létám...“

Chladný kov od nohou se plazí,
jak z ocele had tělo obtáčí -
jeho směr vědomím zamrazí...
Že opouští mě levou rukou postačí!

*2/4

„Chut' nápoje Vůle...

Vůně spáleniště minulých...

Dotek, že skutečnost kol...

Naslouchám tonům, jež hovoří...“

Zrakem a duchem uváděných.
Bílý antikrist!

Atomiště 1 – halda

Program: recitace druhé poloviny „Fotografii“, viz počátek. Symbolické věnování krabičky od kinofilmu – 36 snímků (bodných ran) – krabička bude naplněna oranžovým prachem z haldy.

Z nebes pozvolna snášen prach,
v prostor kubický do dlani.
Trhnutím opanuje tě mrazivý strach,
když zatančím si s kosiskem doznání.

Nyní již vážným, chmurným tvůrcem,
zde paprsek a tamhle temnota,
znásilnění, úpadku strůjcem,
když na cáry trhána, tatam je prostota.

Z trůnu sterility celek jest sražen,
cejch hloubky vyřezán v hrud'
závěrem pak žaludek stažen,
a ty, dodýchávající, prázdnotou sud'.

Třicet a šest bodných ran -
zachycení, v nich světlo a stín.
Do galerie výsledku d'ábel jest zván -
pachut' pohledu z otrávených vín.

...

Tak, společná temnota svého jitra vítá,
ty zalitá krví - ortel cesty spisují...
...levou rukou úpadku zbita -
ty děvko, nenávidím tě! Též miluji...
